

Medlem hos nogen vil faa Medhold i denne Betragtning. Det viser sig ogsaa deri, at det ærede Medlem, saa snart han kom til at tale om Taksten 3 000 Kr., gik ud fra som selvfølgeligt, at den maatte forhøjes til 6 000 Kr. paa Grund af Prisstigningen; saaledes maa man ogsaa være opmærksom paa, at 18 Mill. Kr. ikke vil være det samme nu; som det var den Gang; nu maatte vi nødvendigvis gaa højere op.

Baade det ærede 8de tingvalgte Medlem og det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) kunde tænke sig Muligheden af en Sondring mellem Ejendommens Værdi og Privilegiets Værdi, saadan forstod jeg de ærede Medlemmer. Jeg maa med Hensyn til dette Spørgsmaal oplyse, at vi har i Ministeriet hverken Oplysninger derom eller har ladet foretage nogen Undersøgelse i saa Henseende. Vi har ikke været inde paa denne Forskel.

Maa jeg endvidere overfor det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch) sige angaaende Afgiften paa de reelle Privilegier, at jeg kan godt forstaa, det lyder tiltalende at sige, at man maa kunne paalægge de reelle Privilegier Afgift akkurat ligesom de personelle. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) var inde paa det samme Spørgsmaal, men mente ikke, man kunde gøre det. Jeg tror, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds har Ret, i hvert Fald synes den historiske Udvikling at tyde hen derpaa. Det ærede 8de tingvalgte Medlem maa nemlig erindre, at der her ikke er Tale om de reelle Privilegier contra de personelle, for vi har ogsaa personelle Privilegier, der ikke betaler Afgift, nemlig de personelle Privilegier, som blev givet, før Loven traadte i Kraft; dem mente man ikke at kunne paalægge denne Afgift. Det er kun de Apotekere, som har faaet deres Privilegium efter Lovens Ikrafttræden, som betaler Afgiften; dem mente man at kunne paalægge Afgiften, fordi de fik Bevillingen netop i Henhold til denne Begrænsning. Der findes imidlertid endnu enkelte personelle Privilegier, som gaar saa langt tilbage i Tiden, at Privilegiet er givet under den gamle Ordning. Men dette er jo nærmest et rent juridisk Spørgsmaal.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) mente, at Meningen med Loven var at legalisere den Ordning, man hidtil havde gennemført administrativt — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Dette er ikke ganske rigtigt, for den er jo ikke hidtil blevet gennemført administrativt. De skiftende Regeringer, først den socialdemokratisk-radikale Regering, har i

Anmærkninger paa Tillægsbevillingsloven gjort opmærksom paa, hvorledes Situationen var, og man har saa faaet først Folketingets og Landstingets Finansudvalg, senere den samlede Rigsdags Samtykke til den skete Forandring. Jeg antager derfor ikke, at det ærede Medlem mente „administrativt“ i Forhold til Lovgivningsmagten, men det ærede Medlem mente vistnok — hvad der maaske maa siges at være rigtigt —, at Ændringen ikke burde være sket paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven, men ved en almindelig Lovændring. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i, at dette var upraktisk paa det Tidspunkt, for man vidste ikke, hvor mange Aar det kom til at dreje sig om.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa § 9, han mente, det var forkert, at de paagældende Afgifter ikke gik gennem Apotekerfonden. Deroverfor maa jeg gøre opmærksom paa, at hvis de gjorde det, vilde vi komme i den Situation, at de reelle Privilegier ikke skulde betale noget dertil. Det bliver netop ordnet paa den nævnte Maade, for at Indehaverne af baade de reelle og de personelle Apotekerprivilegier kan komme til at betale. De førstnævnte har ogsaa erklæret sig villige til at gaa med til denne Ordning, saa den vil ikke frembyde nogen Vanskelighed. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds berørte for Resten ogsaa dette Spørgsmaal, og saa vidt jeg forstod, var det ærede Medlem fuldstændig enig med mig heri.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds udtalte, at naar denne Lov blev gennemført, var det altsaa i nogen Grad overladt til Ministeriet at virke hen til, at Priserne blev nedsat. Det er selvfølgelig rigtigt. Derfor er det ogsaa, man fra Ministeriets Side har taget den Stilling til § 5, som man har taget, idet man har fulgt Mindretallet og ikke Flertallet; man mener nemlig, at det lettere lader sig gøre paa den Maade. Et andet Spørgsmaal, som ogsaa vil komme frem til Efteraaret, er, hvilke Varer der skal kunne sælges i Haandkøb, og dette Spørgsmaal vil den Kommission, som bliver nedsat, tage op. Jeg for mit Vedkommende haaber, at en hel Del Varer maa blive frigivet, saa at de kan faas i Haandkøb og ikke behøver at gaa igennem Apotekerne, men det maa, som sagt, den Kommission, der nedsættes, nærmere udtale sig om.

Jeg er selvfølgelig enig med det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) angaaende hans Udtalelser til § 5; ogsaa jeg mener, det er fornuftigt her at følge Mindretallet i Udvalget. Derimod